

Z A R Z A D Z E N I E
MINISTRÓW: ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ, ZIEM
ODZYSKANYCH ORAZ ROLNICTWA I REFORM
ROLNYCH

z dnia 20 grudnia 1948 r.

wydane w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania, Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Kancelarią Rady Państwa w sprawie taryf opłat rzeźnianych dla rzeźni prowadzonych przez samorząd terytorialny oraz ich przeznaczenie.

Na podstawie art. 2 ust. 2 i 4 dekretu z dnia 24 września 1947 r. o ustalaniu cen w przedsiębiorstwach prowadzonych przez Państwo lub samorząd (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 337) oraz art. 19 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 454 z 1933 r.) w brzmieniu ustawy z dnia 1 marca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 132) zarządza się, co następuje:

Rodzaje opłat i świadczeń rzeźnianych.

§ 1. Ustala się:

- A.** jednolite dla poszczególnych kategorii rzeźni (I—III) na terenie całego kraju taryfy opłat rzeźnianych za świadczenia rzeźni w związku z dokonywanym ubojem zwierząt w rzeźni (taryfa I stanowiąca załącznik do zarządzenia),
- B.** wspólne dla wszystkich kategorii rzeźni niżej podane taryfy opłat, które pobierane będą przez zarządy rzeźni tylko w zależności od świadczonych usług:
- opłaty za korzystanie z taniej jatki (taryfa II),
 - opłaty za korzystanie z hali hurtowej sprzedaży mięsa (taryfa III),
 - opłaty za korzystanie z przedchłodni ponad 24 godziny po uboju, chłodni i zamrażalni (taryfa IV),
 - opłaty za czynności dodatkowe i administracyjno-manipulacyjne rzeźni (taryfa V).

Taryfy II — V stanowią załącznik do zarządzenia.

§ 2. Wysokość stawek opłat rzeźnianych jest ustalona na okres jednego roku kalendarzowego.

§ 3. Zmiana stawek opłat rzeźnianych w okresie ich obowiązywania może nastąpić tylko w przypadkach wyjątkowych i gospodarczo uzasadnionych przy zachowaniu trybu wymaganego dla ustalenia powyższych taryf zgodnie z dekretem z dnia 24 września 1947 r.

§ 4. Pobieranie wyższych opłat od ustalonych w załączonych taryfach jest zakazane.

§ 5. Pobieranie opłat i świadczeń nie ustalonych w załączonych taryfach jest zabronione. Nie ustalonych w załączonych taryfach jest badanie urzędowe mięsa, nie przewidziane w zarządzeniu niniejszym. Opłaty za takie badania reguluje zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie opłat za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa z dnia 20 grudnia 1948 r. (Monitor Polski Nr A-85, poz. 953).

§ 6. Wzbronione są jakiegokolwiek świadczenia na rzecz pracowników rzeźni ze strony klienta, jak też przyjmowanie takich świadczeń przez pracownika.

§ 7. Kwoty uzyskane z opłat rzeźnianych, po potrąceniu kosztów eksploatacyjnych i kosztów związanych z urzędowym badaniem, winny być — aż do czasu dostosowania urzędów rzeźni pod względem technicznym i sanitarnym do wymagań, ustalonych przez powołane do tego władze, dla poszczególnych kategorii rzeźni — obracane wyłącznie na doprowadzenie urzędów do wymaganego poziomu. Nie będą do nich miały zastosowania przepisy ostatniego za-

nia art. 18 ust. 1 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 199) z późniejszymi zmianami. Pochodzące stąd nadwyżki z opłat rzeźnianych będą odprowadzane na powyższe cele inwestycyjne i pozostawać będą na specjalnym koncie inwestycji rzeźnianych.

§ 8. Z chwilą wprowadzenia jednolitego planu kont dla przedsiębiorstw samorządowych wpływy z opłat rzeźnianych będą księgowane zgodnie z wymogami jednolitego planu kont, a do tego czasu księgowane będą z uwzględnieniem działów przyjętych niniejszym zarządzeniem.

§ 9. Opłaty rzeźniane, ujęte w taryfie I, winny być pobierane przez zarząd rzeźni w stosunku do wagi żywej zwierzęcia, ustalonej w rzeźniach przy pomocy wag pomostowych. W rzeźniach III kat. nie posiadających odpowiednich urządzeń wagowych, do czasu zainstalowania takich urządzeń dozwolone jest pobieranie podanych w taryfie opłat od sztuki.

§ 10. Opłaty rzeźniane ustalone w taryfie I-szej pobiera się za:

- korzystanie z urządzeń rzeźni oraz urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa (grupa A),
- robocizną (grupa B).

Grupą A objęte są następujące świadczenia rzeźni: przetrzymywanie zwierząt w pomieszczeniach rzeźni przez 24 godziny przed ubojem, korzystanie z urządzeń rzeźni przy uboju i oprawianiu zwierząt, przetrzymywanie mięsa w przedchłodni przez 24 godziny po uboju, unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, postępowanie z mięsem uznanym za warunkowo zdatne, mniej wartościowe lub niezdatne do spożycia, a ponadto urzędowe badanie zwierząt rzeźnych przed ubojem, nadzór w czasie uboju i badanie mięsa po uboju, dokonanym w tej samej rzeźni.

Grupą B objęta jest robocizna, związana ze wszystkimi wyżej wyszczególnionymi czynnościami, a w szczególności: ubicie zwierzęcia, oparzenie świń, oczyszczenie wewnętrzne i zewnętrzne, oprawienie, zdejmowanie skóry, przepołowienie lub poćwiartowanie tuszy, przetransportowanie mięsa do hali lub chłodni oraz na tanią jatkę.

Za urządzenia i robocizną przy zdejmowaniu skór świńskich i zdejmowanie skór z cieląt dostarczanych spoza rzeźni pobiera się oddzielne opłaty od właścicieli zwierząt (w/g taryfy V).

§ 11. W pobieranej opłacie w/g taryfy I-szej stawka za świadczenia grupy A stanowi 75%, a grupy B — 25% w stosunku do całej opłaty.

§ 12. W rzeźniach, w których robocizna wykonywana jest przez właścicieli zwierząt, opłata rzeźniana za dokonanie uboju wynosi 75% całej opłaty, wymienionej w taryfie I-szej.

§ 13. Rzeźnie, w których robocizna wykonywana jest całkowicie (§ 10) nie przez własny personel, lecz przez zespoły postronne, winny pobierać na rzecz pracowników dokonywujących uboju 25% całej opłaty, a uzyskane w ten sposób kwoty przekazywać w terminach umownych właścicielom zarządom spółdzielczych grup ubojowych względnie pracownikom. Pobieranie tych opłat przez pracowników bezpośrednio od właścicieli zwierząt rzeźnych jest zabronione.

§ 14. W gminach nie uprawnionych do wyznaczania własnego organu urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa potrąca się — z opłaty pobranej za świadczenia grupy A — także za urzędowe badanie w wysokości 20% w stosunku do całej opłaty ustalonej w taryfie I.

Zainkasowane z tego tytułu kwoty zarząd rzeźni przekazuje związkowi samorządowemu, który wyznaczył dla rzeźni organ urzędowego badania. Kwoty te należy przeprowadzić w rachunkowości rzeźni przez oddzielne konto.

Powiatowy związek samorządowy zużytkuje tę sumę, po pokryciu wydatków związanych z urzędowym badaniem zwierząt rzeźnych i mięsa, zgodnie z zasadą wyrażoną w § 7 zarządzenia, na doinwestowanie rzeźni znajdujących się na terenie powiatu.

§ 15. W taryfie II zawarto opłaty za korzystanie z taniej jatki. Zarząd rzeźni winien potrącić z kwoty uzyskanej ze sprzedaży zakwestionowanego mięsa lub produktów należności za użytkowanie taniej jatki i sprzedaż mięsa, licząc od 1 kg. Na straty przy cięciu i rozważaniu mięsa odliczyć wolno do 4% wagi mięsa, przeznaczonego do sprzedaży w taniej jatce. Przewóz mięsa, skierowanego do taniej jatki czynnej przy rzeźni, w której dokonano uboju lub innej, odbywa się na koszt rzeźni dokonywującej uboju.

§ 16. Kwotę pozostałą po potrąceniu opłaty za czynności w taniej jatce (§ 15) Zarząd rzeźni winien bezzwłocznie wypłacić właścicielowi towaru.

§ 17. Opłaty taryfy III pobiera w hali sprzedaży hurtowej za dzierżawę jatki, haka lub wózka biegowego (suwakowego, stalowego).

Opłata może być pobierana za dobę, miesiąc, a za dzierżawę jatki również za rok. Użycie wózka biegowego, służą-

cego tylko do przewozu mięsa z hal ubojowych do hali hurtu (i chłodni) jest bezpłatne, o ile posiadacz mięsa nie zatrzymuje wózka dłużej, jak tylko na czas transportu mięsa.

§ 18. Opłaty za korzystanie z przedchłodni ponad 24 godziny, chłodni lub zamrażalni (taryfa IV), pobierane są albo tytułem najmu komory (kabiny) chłodniczej, względnie najmu części powierzchni podłogi kabiny (od m²) i obliczane za dobę i miesiąc, albo w/g stawek w stosunku do ilości przechowywanego mięsa. Opłaty w przedchłodni wynoszą 50% a w zamrażalni 150% opłaty pobieranej za korzystanie z chłodni. Stawki opłat pobieranych za korzystanie z przedchłodni, chłodni i zamrażalni są różne w sezonie i po zakończeniu sezonu chłodniczego. Za sezon chłodniczy uważa się okres, w którym maszyny chłodnicze są w ruchu.

§ 19. W/g taryfy V zarządy rzeźni pobierać będą opłaty: za prawo wejścia, wjazdu i postoju na terenie rzeźni pojazdów, służących do przewozu mięsa i produktów pochodzenia zwierzęcego oraz zwierząt żywych, za karty wstępu i przepustki wejściowe, za dodatkowe otwarcie chłodni za uprzednim zezwoleniem zarządu rzeźni, czyszczenie i dezynfekcje pojazdów służących do przewozu mięsa i produktów pochodzenia zwierzęcego oraz zwierząt żywych, za ściąganie skór świńskich i z cieląt dostarczanych spoza rzeźni, za dodatkowe ważenie żywca i mięsa.

Opłaty za sprawdzanie i badanie mięsa przyzwozowego.

§ 20. Za sprawdzanie badania mięsa (i przetworów mięsnych), sprowadzonego do miejscowości, w których istnieje obowiązek sprawdzania w myśl rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 3 listopada 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 424), łącznie z kosztami korzystania z urządzeń stacji badania i robocizny, rzeźnie pobierają opłaty w wysokości ustalonej w taryfie VI, stanowiącej załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 21. Za ponowne badanie mięsa, zbadanego przez ogładcza i sprowadzonego do miejscowości, posiadających rzeźnie publiczne, w których urzędowe badanie wykonują wyłącznie lekarze weterynarii, wraz z kosztami korzystania z urządzeń stacji badania i robocizny należy pobierać opłaty o 100% wyższe od ustalonych za sprawdzanie w § 20 (taryfa VI).

§ 22. Opłaty wymienione w §§ 20, 21 dotyczą mięsa, wędlin i innych przetworów mięsnych oznakowanych i dostarczonych na stację sprawdzania (badania) przez ich posiadacza.

§ 23. Za sprawdzanie względnie ponowne badanie mięsa oznakowanego wprowadzonego lecz wprowadzonego do obrotu z pominięciem obowiązku sprawdzania (§ 20) lub ponownego badania (§ 21) w miejscowościach, w których ten obowiązek istnieje, należy pobrać opłaty o 100% wyższe niż podane w §§ 20 i 21 (taryfa VI).

§ 24. Za badanie mięsa nieoznakowanego (pochodzącego z uboju nielegalnego) — należy pobierać opłaty w/g taryfy VII.

§ 25. W gminach nieuprawnionych do wyznaczenia własnego organu urzędowego badania z opłat pobranej za badanie mięsa nieoznakowanego (pochodzącego z uboju nielegalnego), o której mowa w § 24, zarząd rzeźni przekazuje 50% na rzecz tego związku samorządowego, który wyznaczył organ urzędowego badania. Kwoty te winny być użytkowane na prowadzoną przez powiatowy związek samorządowy akcję zwalczania nielegalnego uboju i obrotu mięsem oraz przetworami mięsnymi.

§ 26. W gminach nieuprawnionych do wyznaczenia własnego organu urzędowego badania z opłat ustalonych w §§ 21 — 23 potrąca się do 20% za urzędowe badanie. Uzyskane z tego tytułu kwoty zarząd rzeźni przekazuje związkowi samorządowemu, który wyznaczył dla rzeźni organ urzędowego badania. Powiatowy związek samorządowy użytkuje wpływy, zgodnie z zasadą wyrażoną w § 7 zarządzenia, na doinwestowanie rzeźni znajdującej się na terenie powiatu.

§ 27. Kwoty, o których mowa w §§ 25 i 26, należy przeprowadzić w rachunkowości rzeźni przez oddzielne konto.

§ 28. Wszelka działalność osób, mająca na celu uniemożliwienie wykonania przepisów niniejszego zarządzenia, jak również pobieranie opłat wyższych od ustalonych w załączonych taryfach, podlega ściganiu na podstawie obowiązujących przepisów prawnych, w szczególności przepisów o zwalczaniu nadużyć i szkodnictwa gospodarczego.

§ 29. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 r.

MINISTER ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

w/z **Wł. Wolski**

Podsekretarz Stanu

MINISTER ZIEM ODZYSKANYCH

w/z **J. Dubiel**

Podsekretarz Stanu

MINISTER ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

J. Dąb Kociel

Załącznik do poz. 951.

TARYFA I.

Taryfa opłat rzeźniawych za ubój zwierząt w rzeźniach.

Lp.	Nazwa zwierzęcia	w sezonie chłodniczym			III	IV
		I	II	III		
		od kg żywca w złotych			od sztuk w złotych	
1.	Bydło	2,50	2,25	2,00		700
2.	Jałowizna	4,00	3,50	3,00		400
3.	Ciele	5,00	4,50	4,00		150
4.	Owca	6,00	5,40	4,80		150
5.	Świnia	5,50	5,00	4,50		550
6.	Koń	2,00	2,00	2,00		600
7.	Żrebię	1,50	1,50	1,50		300

U w a g a: W dni świąteczne lub przy pracy w rzeźni ponad ustalone godziny zarząd rzeźni pobierać będzie dodatkowo:

a) za pierwsze 2 godz. nadliczbowe — 50% normalnej opłaty

b) za dalsze godziny pracy — 100% „ „

TARYFA II.

Taryfa opłat za korzystanie z taniej jatki.

Za użytkowanie taniej jatki i sprzedaż mięsa:

a) pochodzącego z uboju dokonanego w rzeźniach od 1 kg — z 1,—

b) „ „ „ poza rzeźniami od 1 kg — z 5,—

TARYFA III.

Taryfa opłat za korzystanie z hal hurtowej sprzedaży mięsa.

1. Za dzierżawę 1 jatki na dobę z 100,—
2. „ „ „ miesięcznie z 1.500,—
3. „ „ „ rocznie z 15.000,—
4. „ „ „ haka na dobę z 50,—
5. „ „ „ haka miesięcznie z 750,—
6. „ „ „ i wózka biegowego do mięsa na dobę z 100,—
7. „ „ „ i wózka biegowego miesięcznie z 1.500,—

TARYFA IV.

Taryfa opłat za korzystanie z chłodni i przedchłodni oraz zamrażalni.

1. Za wynajęcie jednej kabiny chłodniczej w chłodni miesięcznie:

a) w sezonie chłodniczym z 4.000,—

b) po zakończeniu sezonu chłodniczego „ 2.000,—

2. Za wynajęcie 1 klatki dużej miesięcznie:

a) w sezonie chłodniczym „ 6.000,—

b) po zakończeniu sezonu chłodniczego „ 2.500,—

3. Od m³ powierzchni miesięcznie:

a) w sezonie chłodniczym „ 500,—

b) po sezonie chłodniczym „ 250,—

4. Za przechowanie w chłodni w ciągu 1 doby:

	w sezonie chłodniczym	po zakończeniu sezonu chłodniczego
a) 1 ćw. wołowiny	30,—	15,—
b) 1 ćw. cielęciny	10,—	5,—
c) 1 ćw. baraniny (koźliny)	6,—	3,—
d) 1 połówka wieprzowiny	40,—	20,—
e) za 50 kg mięsa	30,—	15,—
f) podroby za 1 komplet (głowa, odnóża, ośrodkki)	15,—	10,—

5. Opłaty w zamrażalni wynoszą 150% opłat chłodni. Opłaty w przedchłodni wynoszą 50% opłat chłodni.

TARYFA V.

Taryfa za czynności dodatkowe oraz opłaty administracyjne-manipulacyjne.

Lp.	Opłaty za	w złotych			Uwagi
		jednoraz.	mies.	rocznie	
1.	Karta wstępu imienna	10	50	500	
2.	Opłata wjazdowa dla:				
	a) wozu jednokonnego	25	250	—	
	b) „ parokonnego	30	300	—	
	c) samochołu	50	500	—	
3.	Mycie pojazdów	50	—	—	
4.	Dezynfekcja pojazdów	50	—	—	
5.	Dodatkowe otwarcie chłodni na polecenie zarządu rzeźni	600	—	—	
6.	Zdejmowanie skór:				
	a) świńskich	80	—	—	od sztuk
	b) cielęcych (bukatów)	10	—	—	„
7.	Dodatkowe ważenie:				
	a) żywca	50	—	—	„
	b) mięsa	0,50	—	—	kg.

TARYFA VI.

Oplaty za urzędowe badanie i sprawdzanie mięsa przywozowego, w złotych

Rodzaj mięsa	Za jedn.	Za urzędowe sprawdzenie badania mięsa i przetworów mięsnych		Za ponowne urzędowe badanie mięsa i przetworów mięsnych zbadanych uprzednio przez ogładacza		Za urzędowe sprawdzanie oznakowanego mięsa, ale		Za ponowne badanie mięsa oznakowanego, ale	
		dotarczeniu przez posiadacza do stacji badania (sprawdzania)	obowiązkowi	dotarczeniu przez posiadacza do obrotu z pominięciem obowiązkowi	obowiązkowi	obowiązkowi	obowiązkowi	obowiązkowi	
		(\$ 20)	(\$ 21)	(\$ 23)	(\$ 23)	(\$ 23)	(\$ 23)	(\$ 23)	(\$ 23)
Wolowina, bułacina i konina	1 ćw.	40,—	80,—	80,—	160,—				
Cielęcina, bułacina, kozina	1 ćw.	20,—	40,—	40,—	160,—				
Wieprzowina	1 półowka	80,—	160,—	80,—	320,—				
Podroby	komplet	w wysokości opłaty za ćwiartkę							
Ślonina, sadło, otok, wędliny, inne przeroby mięsne, mięso w mniejszych częściach niż 1 ćw. kg		5	10	10	20				

TARYFA VII.

Taryfa opłat za badanie mięsa nieoznakowanego (dochodzącego z nielegalnego uboju)

Rodzaj mięsa	Opłata	Złotych
Wolowina, bułacina, konina	1 ćw.	800,—
Cielęcina, baranina i kozina	1 ćw.	400,—
Wieprzowina	1 półowka	1600,—
Podroby	1 komplet	równa się opłatom za 1 ćwiartkę
Ślonina, sadło, otok, mięso cięte, wędlina i inne przeroby mięsne	1 kg	100,—